

Το σήμερα και το αύριο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[690_2e777042-9a0d-4ede-9b5b-232fd53d2a67](#)

Αδελφοί, ας μην καυχώμεθα για κάτι που δεν είναι στις δικές μας δυνάμεις. Ο Κύριος έχει ρυθμίσει τις εποχές και τα χρόνια υπό τη δική Του εξουσία, Εκείνος τις ελέγχει. Ο Κύριος μόνον γνωρίζει αν αύριο θα συναριθμούμεθα με τους ζώντες ή με τους νεκρούς. Ορισμένοι απεβίωσαν την παραμονή του γάμου τους· άλλοι κατέβηκαν στον τάφο την παραμονή της στέψεώς τους με βασιλικό διάδημα.

Γι' αυτό, λοιπόν, κανείς ας μην πει: «Αύριο θα είναι για μένα η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου, διότι αύριο θα παντρευτώ!» ή «Αύριο θα στεφθώ με βασιλικό διάδημα!» ή «Αύριο θα πάω σε μια μεγάλη γιορτή!» ή «Αύριο θα έχω ένα μεγάλο κέρδος!». Ας μη μιλήσει κανείς για την ευτυχία του αύριο! Πρόσεξε, αυτή τη νύχτα η ψυχή σου η ίδια μπορεί να αναχωρήσει από το σώμα σου και αύριο να βρεθείς στα τελώ-νια, περικυκλωμένος από μαύρους δαίμονες! Αυτή τη νύχτα ένας άνθρωπος μπορεί ν' αποχωρίζεται από τους συγγενείς και τους φίλους του, απ' τον πλούτο και τη δόξα, απ' τον ήλιο και τα αστέρια· και να βρεθεί με μια τελείως άγνωστη γι' αυτόν ομήγυρη, σε άγνωστο τόπο και ενώπιον μιας απροσδόκητης κρίσης.

Αντί λοιπόν να καυχάσαι για το αύριο, καλύτερα να προ-σεύχεσαι στον Θεό να δώσει την ημέραν ταύτην, τον άρτον ημών τον επιούσιον. Η σημερινή ημέρα μπορεί να είναι η τελευταία μας επί της γης. Γι' αυτό είναι καλύτερα να περάσουμε αυτή την ημέρα εν μετανοία, μετανιώνοντας για όλες τις μέχρι τώρα ημέρες μας επί της γης, παρά να φανταζόμαστε το αύριο, μία ημέρα που μπορεί να μην ξημερώσει για εμάς. Οι μάταιες φαντασιώσεις για το αύριο δεν μπορούν να μας αποφέρουν τίποτα καλό· αντιθέτως, η μετάνοια μέχρι δακρύων για μία ημέρα μπορεί να μας σώσει από το αιώνιο πυρ.

Ω! Δίκαιε Κύριε, κάψε την παράλογη ματαιοδοξία που υπάρχει μέσα μας.

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούνιος, εκδ. Άθως, σ. 243-244)